

UN MONUMENT AL FILOLOGIEI ROMÂNEȘTI

În urmă cu zece ani am scris un articol despre *domnul* N. A. Ursu la împlinirea vârstei de 75 de ani. Mă bucur să pot reveni cu aceste rânduri despre un *monument al filologiei românești*, numit N. A. Ursu.

Deceniul care s-a scurs între cele două momente a fost cel mai prolific din punct de vedere editorial din activitatea sărbătoritului nostru. Împreună cu distinsa sa doamnă, Despina Ursu, a publicat lucrarea fundamentală mult așteptată, *Împrumutul lexical și procesul modernizării limbii române literare 1760–1860*, vol. I. *Studii lingvistice și de istorie culturală*, Iași, 2004 și vol. II. *Repertoriu de cuvinte și forme*, Iași, 2006. Tipărirea a fost asigurată de Editura Cronica; la această editură au fost publicate și două volume care reunesc articolele sale cele mai importante și uneori greu accesibile: *Contribuții la istoria culturii românești. Studii și note filologice*, 2002 și *Contribuții la istoria culturii românești în secolul al XVII-lea. Studii filologice*, 2003. Un model de cercetare filologică este ultimul volum (2009) apărut tot la Cronica – *Paternitatea Istoriei Țării Românești atribuită stolnicului Constantin Cantacuzino*. M-am bucurat când am aflat dintr-o scrisoare recentă că în acest an va apărea ultimul volum al lucrării *Împrumutul lexical. Repertoriu de cuvinte și forme. Supliment*.

De când îl știu a fost un om generos, cu informații prețioase, referitoare la datarea neologismelor limbii române fie că a fost vorba de *Dicționarul academic*, fie că a fost vorba, în timpul din urmă, de *Dicționarul etimologic al limbii române*. De aceea am primit cu satisfacție vestea că în 2010 meritele lui N. A. Ursu au fost răsplătite la terminarea dicționarului-tezaur, prin acordarea decorației *Meritul Cultural în grad de Cavaler*.

Marius Sala